

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Incarnatio Mystica Sive Christiformitas

Roger, Nicolaus

[Erscheinungsort nicht ermittelt], Anno MDCLXXXIV.

Cap. X. Christiformitas cum Iesv praedicante in dilectione inimicorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37940

*Christiformitas cum IESU predicante in
Dilectione inimicorum.*

HOc proprium, hic character, hæc
forma Christi, proindeque Chri-
stiani, Dilectio inimicorum. Quid e-
nim aliud Christus est, quàm inimi-
corum amor? (a) *Cum inimici essemus,
reconciliati sumus Deo per mortem filij e-
jus.* (b) *Si Christus non dilexisset ini-
micos, nondum possideret amicos,
sicut necdum, quos sic diligeret, esset,
si non dilexisset, qui nondum essent.*
Quid verò prædicat? *Si diligitis eos, qui
vos diligunt, quam mercedem habebitis?
nonne & Publicani hoc faciunt.* Quid er-
go vult nos agere? *Ego autem dico vobis,
inquit, diligite inimicos vestros, & orate
pro persecutibus & calumniantibus vos.*
(c) *Si ergo jubet nos diligere inimicos
nostros, unde nobis dat exemplum?
de ipso Deo. Ait enim: ut sitis filij pa-
tris*

(a) *Rom. 5.* (b) *Bern. ser. 20. Cant.*
(c) *Aug. tract. 9. ep. Ioan.*

tris vestri, qui in cœlis est, qui facit solem suum oriri super bonos & malos, & pluit super justos & injustos: ita nos, qui filij Dei, hoc est, Christiformes, & unigeniti fratres esse debemus, quia inimicis nostris non possumus præstare temporalem solem & pluviam, præstemus lacrymas cum pro illis oramus.) Vide filium patris, & audi (d): *Pro eo, ut me diligerent, inquit, detrahebant mihi; ego autem orabam: quid orabat? Pater dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt.* (e) Porro si bonus es, si filius patris, si Christiformis, habebis inimicum, nec habebis nisi malum. Ea autem tibi regula bonitatis præfixa est, ut imiteris bonitatem patris, & Unigeniti qui est in sinu patris. Nunquid enim tu habes inimicum, & Deus non habet? Tu quidem habes eum inimicum, qui tecum creatus est: ille verò eum, quem creavit. Inimicos ergo Dei malos, & in-

quos

(d) *Luc. 23.* (e) *Aug. Ps. 54.*

quos sæpè in scripturis legimus, & parcit eis ille, qui non habet quod ei imputet inimicus, cui omnis inimicus ingratus est; ab illo enim habet quicquid boni habet: ab ipso enim habet misericordiam, & etiam quicquid est illud, unde tribulatur: ad hoc enim tribulatur, ne superbiat: ad hoc tribulatur, ut inimicus agnoscat excelsum. Tu ergo inimico tuo, quem intolerabiliter pateris, quid præstitisti? si ille eum habet inimicum, cui tanta præstitit, & facit solem suum oriri super bonos & malos, & pluit super justos & injustos: Imò sol ipse justitiæ Christus oritur & malis, & pluit super eos imbrem (gratiæ saltem sufficientis, saltem immediatè ad orandum, ac mediante oratione ad perficiendum opus justitiæ, ac tentationem depellendam) tu, qui nec solem potes oriri facere, nec super terras pluere, unum aliquid servare inimico non potes, ut sit tibi pax in terra homini bonæ vo-

lun-

Iuntatis? Ergo quoniam hæc dilectionis regula figitur, ut imitans Patrem filius & fratrem Christum, diligas inimicum, in hoc præcepto quomodo exercereris, si nullum inimicum pateris? Vides & prodesse tibi ad aliquid inimicos.) Ac vel hoc nomine diligendos; in summis Dei beneficijs poneres illos, si penitus nosset quanti sit eorundem dilectio, quâ tu careres, si careres inimicis. Nullus tibi sic prodesse potest amicus, ut inimicus: Vide Martyres, plus eis tyranni profuerunt odia, quàm profuissent obsequia. Amicos diligere, humanum est, inimicos diligere, Christianum, & Christiformitatis apex. Quanquam quid inter inimicos numeras futuros fortè brevi amicos? Saltem in gloriâ sperare debes amantissimos fore coheredes. (f) Ita plerumque cùm tibi videris odisse inimicum, fratrem odisti, & nescis.) Quid caufaris hujus
præ-

(f) Aug. *ibid.*

præcepti difficultatem? Quis tibi te inimicior? at qui non modò diligis te, sed etiam usque ad insaniam deperis te. Joseph, David pepercerunt gravissimis hostibus domesticis, & alienis, cùm nondum præluxisset Christus exemplo. Ac meritò sanè laudandi illi, qui hoc fecère ante Evangelium, ut læsi parcerent, appetiti ignoscerent, ac venditus ille non referret injuriam, sed gratiam pro contumelia solveret, hic non redderet retribuenti sibi Semei mala, sed misericordiam Sauli faceret, ac Absolonem lugeret. Hæc post Evangelium omnes didicimus, & servare non possumus? fac quod potes, pete quod non potes. Injuriam illatam, si qua tamen vera est illata, compara cum illis, quas Christus accepit; odio habuerunt illum gratis, tu gratis exosus es? Denique si præcepit inimicis tuis Dominus, sicut aiebat David, ut maledicant tibi, & quis est, qui audeat dicere, quare
sic

sic fecerit? At vindicare injuriam certus es. Vindica sanè, imò interfice inimicos: at quomodo vindicârunt & interfecerunt Saulum persecutorem Christiani orantes pro illo. Quomodo? Ecce unâ voce (g) prostratus est persecutor: surrexit enim jam non persecutor, sed prædicator. Qui enim persequebatur, mortuus est. Quære persecutorem, non invenies, quia jam surrexit. Ergo illi potius occiderunt eum orando, quàm ille persequendo. Tu ergo sic ora pro inimicis, ut occidat eos Deus, id est, ut eorum malitiam, quæ tibi inimicatur, occidat. Sic enim non occidit quod creavit, sed quod ipsi sibi fecerunt. Homo enim & peccator duo nomina sunt: in ipsi duobus nominibus quære quid fecerit Deus, quære quid suaserit diabolus; homo à Deo factus est: peccatum suadente diabolo ab homine factum est: quis horum duorum te persequitur?

P

¶

(g) Aug. Hom, 6, ex. 50.

si enim tu benè vivis, non te persequitur, nisi qui malus est. Non ergo homo, sed peccator te insequitur, roga pro homine, ut extinguat Deus peccatorem. Cùm enim mortuus fuerit peccator, nihil tibi adversabitur, imò consolabitur vivens, quate in peccatis mortuus persequeretur.) Verùm si tibi hoc vindictæ genus videtur mitius ac levius, esto acerbiorē penam infligas licet, at juxta Pauli consilium: Age, adure inimicos tuos lento igni. Quomodo? Si esurierit inimicus tuus, ciba illum, si sitiverit, potum da illi, & hoc faciens congeres carbones super caput ejus, sustinere non poterit, amicum efficies soluto per carbones gelu pectoris, in quo charitas refrixerat.

§ 2.

CÆterùm spes nobis (a) alia non est, nisi dimiserimus quisque de cordibus nostris, quicquid nos læterint

(a) Aug. *ibid.*

runt homines. Nemo nos fallat. Aliud majus sacrificium non est, quod debeamus Deo, nisi quicquid boni est, etiam malis hominibus, sed tamen hominibus fecerimus. Dicit tibi Deus: ego non ex te cresco, sed tu ex me: sacrificium volo, quod profit homini, sic ad me pervenit, quod tibi profit: Potes mihi dicere, non habeo quod tribuam indigenti: non possum jejunare frequenter, & à vino & carnibus abstinere non possum. Nunquid potes mihi dicere: charitatem te habere non posse? ipsa est, cujus possessio tantò plus augetur, quantò amplius erogatur. Dimitte ergo quod tenebas, ne adversus te ille teneat aliquid, cui non habes quod dimittas. Dimitte, & dimittetur vobis, date, & dabitur vobis. Scito quia duæ sunt elemosynæ, una cordis, alia pecuniæ. Eleemosyna cordis est dimittere ei, à quo læsus es. Nam dare aliquid indigenti aliquando quæris, & non habes.

Indulge peccanti quantum volueris, redundat tibi. Si in cellario, vel in horreo non habes quod dare possis, de thesauro cordis tui potes proferre quod tribuas. Et cum omnibus hominibus, etiamsi sola sit bona voluntas, sufficiat, & eleemosyna cordis multo major sit, quam eleemosyna corporis, quis est qui vel umbram excusationis possit prætendere? Et illud attende, quia charitatis eleemosyna sine terrena substantia sufficit tibi; illa verò, quæ corporaliter datur, si non benigno corde tribuitur, omninò non sufficit.) (b) Multa itaque sunt genera eleemosynarum, quæ cum facimus, adjuvamus, ut dimittantur nobis nostra peccata. Sed eâ nihil majus, quàm ex corde dimittimus quod in nos quisque peccavit. Minus enim magnum est erga eum esse benevolum, sive etiam beneficum, qui tibi mali nihil fecerit. Illud multo grandius & ma-

(b) *Aug. Exch. cap. 73. & 74.*

magnificentissimæ bonitatis est , ut
tuum quoque inimicum diligas , &
ei, qui tibi malum vult, & si potest, fa-
cit, tu bonum semper velis, faciasque
cùm possis, illius memor exempli, qui
in cruce pendens pro suis exorat per-
secutoribus, suosque admonuit, di-
cens : Diligite inimicos vestros, &c.
Sed quoniam perfectorum sunt ista fi-
liorum Dei, quò quidem se debet o-
mnis fidelis extendere, & humanum
animum ad hunc affectum, orando
Deum, secumque agendo, luctando-
que perducere; tamen quia hoc tam
magnum bonum tantæ multitudinis
non est, quantam credimus exaudiri,
cùm in oratione Dominica dicitur :
Dimitte nobis debita nostra, sicut &
nos dimittimus debitoribus nostris,
procul dubio verba sponsonis hujus
implentur, si homo, qui nondum ita
profecit, ut jam diligat inimicum, ta-
men quando rogatur ab homine, qui
peccavit in eum, ut ei dimittat, di-

P 3

mit-

344 CHRISTIFORMITAS,
mittit ex corde : quia etiam sibi ro-
ganti vult utique dimitti, cum orat,
& dicit : Sicut & nos dimittimus de-
bitoribus nostris, id est, sic dimitte no-
bis rogantibus debita nostra, sicut &
nos dimittimus rogantibus debitori-
bus nostris. Jam verò qui eum, in
quem peccavit, hominem rogat, si
peccato suo movetur, ut roget, non
est adhuc deputandus inimicus, ut
eum diligere sit difficile, sicut difficile
erat quando inimicitias exercebat.
Quisquis autem roganti & pœnitenti
non ex corde dimittit, nullo modo
existimet à Domino sua peccata di-
mitti, quoniam mentiri veritas non
potest. Quem verò lateat Evangelij
auditorem, sive lectorem, quis dix-
erit, ego sum veritas? Qui cum docuis-
set orationem, hanc in ea positam sen-
tentiam vehementer commendavit
dicens : Si enim dimiseritis homini-
bus peccata eorum, dimittet & vobis
Pater vester cœlestis delicta vestra. Si
au-

autem non dimiseritis hominibus,
nec Pater vester dimittet vobis pec-
cata vestra. Ad tam magnum toni-
tru qui non expergiscitur, non dor-
mit, sed mortuus est. Et tamen po-
tens est ille etiam mortuos suscita-
re.) Tu verò, ô Christiformitatis per-
fectissimæ candidate, cave declines in
obligationem istam, sed æmulare cha-
rismata meliora, & viâ perfectiorem,
quam tibi ostendo, insiste. Dimitte et-
iam non rogatus, imò si habet aliquid
frater tuus adversum te, etsi nullâ re
abste offensus scias, prior ad illû va-
de, & reconciliare, hoc oblatione mu-
nerum ad altare longè præstabilius ef-
fe ac divinius à Christo sancitum, præ-
dicatumq; est. Quin tu etiam ad altis-
simum charitatis Christiformis fasti-
gium contende: si læsus es, inimicum
adi, dimitti tibi obnixius pete, sin
tu nullam dedisti offensionis causam
reus, at occasionem certè innoxius &
imprudens mirû ni dederis. Sic Deus

dilexit nos, cū gravissimè offensus,
prævenit nos ad ipsum venire nolen-
tes, & quotidie gratia præveniente ad
reconciliationem nos provocat.

C A P U T X.

*Christiformitas cum IESU patiente Pau-
pertatem, Contemptum, Dolorem.*

§. 1.

DIXIT verissimè quidam, tota vita
Christi erux fuit & Martyrium.
Paupertas, contemptus, dolor, trini-
tas individua Christi comes, ac fida
JESU societas. Pauper ei mater, faber
ei nutritius, & ipse fabri filius audiit,
paupere loco natus in stabulo, pannis
involutus, cū Archelaus Herodi na-
sceretur in palatio purpuratus. Crevit
cum eo egestas. Vulpes, inquit, foveas
habent, & volucres cœli nidos, filius
autem hominis non habet, ubi caput
reclinat, an inde est, quod inclinato
in pectus capite velut in relictum sibi
unicum cervical emisit spiritum? tri-
gulo mendicasse, cū remansit puer in
Hie-